

Predica de la Zürich, 28 august 2005

Ewald Frank

Laudă și mulțumire îi aducem DOMNULUI. Am cântat cu toții împreună, în credință. Vă spun din inimă „bine ați venit!”, Dumnezeu să vă binecuvânteze! Haideți să începem cu cântarea 343 „Eu sunt al tău, o, Doamne / Am auzit Cuvântul Tău / Dragostea Ta locuiește în mine”.

Îți mulțumesc frate Schmidt, acum putem continua cu mărturia a ceea ce face Dumnezeu în întreaga lume. Am fost împreună cu fratele Schmidt în Ucraina, la poalele Carpaților. Unii au auzit doar despre munții Carpați, noi i-am și văzut. Am străbătut aproximativ 80 km de-a lungul lor, dar important este că am întâlnit frați din diferite orașe acolo: predicatori, chiar și trei doctori, o doctoriță, oameni din fiecare nivel social. Unul dintre acești doctori ne-a spus la despărțire: „Fraților, pe mine m-a mișcat doar un singur gând. Atunci când am auzit că veți veni, m-am hotărât să merg și eu și să ascult ceea ce veți spune; dacă veți vorbi de la voi despre planurile și părerile voastre sau dacă veți propovădui Cuvântul lui Dumnezeu”. Aceasta ne-a spus el la despărțire, lângă mașină, și lacrimile au început să-i curgă pe obraz... mai mult n-am putut asculta. Eu am auzit Cuvântul lui Dumnezeu și am plecat binecuvântat din acel loc.

Este minunat că nu ne întemeiem aceste mărturii pe basme, pentru că propovăduim Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Acolo au fost botezate 14 persoane, sub binecuvântarea vizibilă a lui Dumnezeu – pentru aceasta Îi suntem într-adevăr mulțumitori.

Și fratele Barillier a adus o mărturie din călătoria lui de pe Coasta de Fildeș. Peste tot vin oameni, de aproape și de departe, ca să asculte Cuvântul și să primească descoperire și călăuzire din Cuvânt. De aceasta avem nevoie cu adevărat – de Cuvânt, și nu de răstălmăciri. Scriptura este pentru noi singura unitate de măsură.

Ar mai fi multe lucruri de spus și am mai putea aduce multe mărturii, dar noi îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu și în ceea ce privește transmisiile radio și TV, pe care le avem în mai multe țări în limba engleză – cunoscută în întreaga lume, pe care o înțeleg oamenii de aproape și de departe. Îi mulțumesc DOMNULUI din inimă pentru toți frații care traduc în diferite limbi, astfel încât Cuvântului lui Dumnezeu să-și facă lucrarea. La ora actuală ei traduc și publică în 16 limbi, între care se numără cele de circulație internațională pe care trag nădejde că le înțeleg și frați cărora nu le este tradus în limba maternă. Dumnezeu să-l binecuvânteze în mod special pe fratele Barillier. Ridică-te, frate, pentru ca toți să te cunoască. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Eu nu voi uita niciodată și am mai amintit acest lucru cu puțin timp în urmă, și anume felul în care fratele Barillier, la Lausanne, a organizat împreună cu alți câțiva frați toate predicile din adunările fratelui Branham, pe care le-a ascultat și le-a trăit, efectiv. Ne gândim și la fratele Etienne Genton. Este minunat că mai avem martori care pot spune că au fost acolo [în adunările fratelui Branham], care au văzut și au trăit ce a făcut și face Dumnezeu în timpul nostru.

Luna aceasta au avut loc multe evenimente, dar vreau să le amintesc numai pe cele mai importante, pe scurt. În timpul vizitei papei la Köln, 300.000 de oameni i s-au adresat în cor cu numele de „sfânt părinte”, cerându-i binecuvântarea. Vă puteți închipui, în țara în care a început Reforma, în care acum 482 de ani a trăit ultimul papă german, totul pare să fi fost degeaba. Toți se întorc la sânul bisericii-mamă, protestanți și catolici laolaltă, slăvind un om. Nu este oare scris în toate bibliile, în Matei 42:8-9 „*«Tată» să nu numiți pe nimeni pe pământ; pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri*”? Noi nu ne rugăm: „Tatăl nostru, care ești în Roma”, pentru că pur și simplu nu se poate.

În această broșură am scris, și nu știu cât timp vom mai putea scrie și propovădui Cuvântul în felul acesta, dar după cum a spus și fratele Keller, sunt multe distracții, multe evenimente mondene, dar unde este Cuvântul lui Dumnezeu, care rămâne în veci? De aceea noi punem preț numai pe propovăduirea curată, divină, așa cum a fost la început. Numai cui îi deschide Dumnezeu ochii îi este dată descoperirea și numai cine poate primi adevărul din inimă, care poartă în el dragostea după adevăr, va primi Cuvântul descoperit. Peste toți ceilalți va veni osânda, după cuvântul din 2 Tesaloniceni 2 „*Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună: pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osîndiți*”. La sfârșitul zilelor, Cuvântul va fi pus încă o dată pe sfeșnic, pentru ca toți cei ce sunt din Adevăr să asculte cuvântul Adevărului.

În Matei 4:19 DOMNUL le spune ucenicilor „*Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni*”. Aceasta are mare însemnătate, pentru că toți cei ce cred trebuie să fie aduși în Împărăția lui Dumnezeu. Unii vor înțelege altfel, dar trebuie s-o lăsăm așa pentru că ambele semințe trebuie să aducă roadă și să se coacă. Biserica celor întâi născuți, al cărei cap este Hristos, se unește, dar și ceilalți trebuie să se unească. Amândouă ajung la coacere, și aceasta în zilele noastre.

Următorul mare eveniment, ca pregătire pentru timpul de sfârșit, a avut loc luna aceasta când China și Rusia au desfășurat o manevră militară comună – pentru prima oară în istorie – sub pretextul cooperării împotriva terorismului. Eu am notat două versete, unul din Ezechiel 38:6, în care este vorba despre nordul îndepărtat. Vladivostok-ul este unul dintre cele mai îndepărtate orașe ale Rusiei, în apropierea graniței cu China, și acolo au avut loc aceste manevre. Puteți citi versetele în legătură cu împărații din est, din Apocalipsa 16:12, și apoi din cap. 9:13-19. Eu pomenesc aceste lucruri pentru ca să vă arăt că pregătirile pentru evenimentele care se vor întâmpla după răpire au deja loc. Cât de aproape trebuie să fie atunci revenirea DOMNULUI nostru Isus Hristos?

În ceea ce privește evacuarea Fâșiei Gaza, asupra acesteia ne vom opri puțin mai mult. Vom citi câteva versete biblice, mai întâi din Țefania 2, de la vers.4. Aici este scris că „*Gaza va fi părăsită, Ascalonul va fi pustit, poporul din Așdod va fi izgonit ziua namiaza mare, și Ecronul va fi smuls din rădăcini*”. Mai departe, până la vers.7, se spune că după distrugere ea va cădea iarăși în mâna Israelului, dar aceasta numai după distrugere.

Gaza nu a fost niciodată o parte a țării făgăduite, iar israeliților nu le-a fost nici măcar îngăduit să se așeze acolo. Am să citesc din Iosua pe scurt cum vede Dumnezeu aceste lucruri și ce spune Sfânta Scriptură cu privire la acest eveniment pe care-l trăim cu toții. Iosua 13:1 „*Iosua era bătrân, înaintat în vârstă. Domnul i-a zis atunci: ,Tu ai îmbătrânit, ai înaintat în vârstă, și țara care-ți mai rămâne de supus este foarte mare*””. Acesta este un punct important pentru tine și pentru mine, pentru că Dumnezeu a dat niște făgăduințe. În Iosua 1, DOMNUL îi spune „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau, cum am spus lui Moise*””. Este scris: orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru. După moartea lui Iosua mai rămăsese o fâșie care nu a fost cucerită și aceasta a devenit o mare problemă, până în ziua de azi. Noi trebuie să înțelegem că cele mai mari făgăduințe nu ajută la nimic dacă noi, dacă piciorul nostru nu-l punem acolo unde spune El. Să spunem atunci: Doamne, avem făgăduința, eu o cred și primesc ceea ce Tu ai făgăduit.

În vers.2 citim: „*Iată țara care mai rămâne: toate ținuturile Filistenilor și tot ținutul Gheșuriților, de la Șihor, care curge înaintea Egiptului, până la hotarul Ecronului la miazănoapte, ținut care trebuie socotit drept cananit, și care este stăpânit de cei cinci domnitori ai Filistenilor: cel din Gaza, cel din Asdod, cel din Ascalon, cel din Gat și cel din Ecron, și de Aviți; începând de la miazăzi, toată țara Canaaniților, și Meara, care este a Sidoniților, până la Afec, până la hotarul Amoriților*””. Afec este deasemenea un oraș. Eu nu știu dacă aveți cu toții o hartă, dar în bibliile voastre puteți găsi geografia Israelului și aici este Gaza. Afec apare scris și întreaga fâșie pe care o cunoaștem sub numele de Gaza, în jur de 70 km lungime și 15 lățime.

Dumnezeu ne-a dăruit harul ca să pricepem cât de importante sunt făgăduințele pe care ni le-a dat, pentru ca să ajungem în posesia tuturor lucrurilor pe care ni le-a făgăduit. Altfel, ele pot deveni o piedică pentru noi, cum este Gaza care n-a fost cucerită și care a ajuns ca un ghimpe pentru Israel. Citiți și cuvântul din Judecători 2, de la vers.1: „*Îngerul Domnului S-a suit din Ghilgal la Bochim și a zis: ,Eu v-am scos din Egipt, și v-am adus în țara pe care am jurat părinților voștri că v-o voi da. Am zis: ,Niciodată nu voi rupe legământul Meu cu voi; și voi să nu încheiați legământ cu locuitorii din țara aceasta, ci să le surpați altarele.*’ Dar voi n-ați ascultat de glasul Meu. Pentru ce ați făcut lucrul acesta? Am zis atunci: ,Nu-i voi izgoni dinaintea voastră; ci vă vor sta în coaste, și dumnezeii lor vă vor fi o cursă””. Acolo trebuia să se schimbe ceva; țara făgăduită trebuia curățită de toți idoli aceia și dedicată lui Dumnezeu. Poporul nu putea locui o țară aflată în neorânduială, căci altarele trebuiau dărâmate și țara să fie dedicată Dumnezeului lui Israel. La ce ajută să spună DOMNUL că nu va rupe în veci legământul Său cu Israel, dacă Israel nu împlinește porunca Lui și credința nu îi urmează ascultării? La ce folos este cucerirea

țării, dacă totul rămâne cum a fost mai înainte? Ce mai este pocăința noastră dacă totul rămâne neschimbat? Trebuie să aibă loc o schimbare...

În vers.4 citim: *„După ce a spus Îngerul Domnului aceste vorbe tuturor copiilor lui Israel, poporul a ridicat glasul și a plâns. Au pus locului aceluia numele Bochim (Cei ce plâng); și au adus jertfe Domnului acolo”*.

Frați și surori, Dumnezeu i-a dăruit Bisericii de la sfârșitul timpului de har un mare privilegiu: ascultarea Cuvântului Său. Dacă mai suntem încă amestecați în învățăturile nebiblice ale trinității, ale botezului trinitar, atunci trebuie să ne întoarcem la ascultarea Cuvântului Său. E imposibil să rămânem în Împărăția lui Dumnezeu cu toate aceste lucruri nerezolvate. Poporul lui Israel a fost legat de Cuvântul lui Dumnezeu și de fiecare dată când nu au urmat poruncile Lui, dușmanii au devenit o cursă pentru ei. Până și idoli lor au devenit o capcană, iar poporul a slujit dumnezeului Neamurilor până când mânia lui Dumnezeu a venit peste ei. Nu că ar vrea el să fie deosebit, dar poporul lui Dumnezeu nu se potrivește în mijlocul nici unui alt popor, iar Biserica Dumnezeului celui Viu nu poate ține de nici o altă biserică. Noi suntem un popor chemat afară, dedicat și sfânt înaintea lui Dumnezeu. Pe noi El ne-a ales în veci să-i fim copii.

În Judecători 2 de la vers. 20 este scris: *„Atunci Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel și a zis: „Fiindcă neamul acesta a călcat legământul Meu pe care-l poruncisem părinților lor, și fiindcă n-au ascultat de glasul Meu, nu voi mai izgoni dinaintea lor nici unul din neamurile pe care le-a lăsat Iosua când a murit”*.

Neascultarea poporului la sfârșitul celor 40 de ani și apoi, după moartea lui Iosua, a fost descoperită. Dumnezeu nu a mai izgonit popoarele și împărățiile care rămăseseră după cucerire pentru că poporul, în chiar țara pe care a cucerit-o, nu a trăit după rânduiala lui Dumnezeu, ci a lăsat lucrurile așa cum le-a găsit. Aici trebuie să privim lucrurile în amănunt. Asta nu a fost scris doar așa, ca o povestire, ci pentru învățătura noastră – și Pavel spune asta. Cursul Bisericii nouotestamentare a fost astfel preumbrit. Martin Luther a vorbit despre robia babiloniană a Bisericii lui Isus Hristos și chiar despre întoarcerea înapoi. Noi vorbim acum nu doar despre această întoarcere, ci și despre reașezarea tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făgăduit pentru sfârșitul timpului de har.

Dragi frați și surori, cu mâna pe inimă credem că suntem copii ai făgăduinței, care au primit Cuvântul făgăduit. Întrebarea este: ce s-a întâmplat mai pe urmă cu noi? Mă repet, dar trebuie să întreb: mai avem între noi învățături care nu sunt biblice? Mai lăsăm ca ele să ne călăuzească? Nu suntem fanatici, dar asta așa trebuie să fie: Biserica lui Isus Hristos trebuie să se întoarcă înapoi la Cuvântul original în toate privințele. Nu ne putem aștepta ca tot ce ne-a fost făgăduit să cadă sub talpa picioarelor noastre, dacă nu facem ceea ce Dumnezeu ne-a poruncit în Cuvântul Lui. EL a dat făgăduința și a spus că o va ține în veci, și legământul Lui El nu îl va rupe. Făgăduința rămâne astfel în picioare, dar trebuie să o urmeze ascultarea noastră în credință pentru ca ea să devină realitate.

În Judecători 16 vedem că Samson a trăit o experiență proprie cu Gaza. Când a ajuns el acolo, i-a găsit pe filistenii – și ei sunt acolo și în ziua de azi. Cursa lui era pregătită în acea țară, rămasă necucerită din timpul lui Iosua, și pentru el ea a devenit curând o nenorocire. El s-a încrezut în puterea dată lui de la Dumnezeu, dar pletele i-au fost tăiate și puterea a plecat. Nu doar atât, dar și ochii i-au fost scoși afară. Frați și surori, aici primim o lecție după alta. Ceea ce trebuie să observăm este biruința lui Dumnezeu. EL biruiește atunci când făgăduințele Lui sunt ascultate și crezute. Cum a spus El în Iosua 1, „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau*”. El îți va aparține ție și toți dușmanii tăi vor fi biruiți, altarele vor fi dărâmate și stăpânirea dumnezeilor, dată la o parte. „*Eu voi fi Dumnezeul vostru!*”. Dar vedem ce s-a întâmplat mai târziu: neascultarea a fost pedepsită și țara care nu a fost cucerită a devenit o cursă.

Într-un fel sau altul, trebuie să ne întrebăm: la ce le ajută iudeilor să țină Torasus, atât timp cât sunt în Gaza? Ei își apără sinagogile într-o țară străină. La ce le ajută oamenilor să țină o biblie în mână, dacă rămân încă în Babilon? Este dureros, dar sinagogile trebuie să rămână doar acolo unde este locul lor, și Templul acolo unde a spus Dumnezeu. EL trebuie să reinstaureze o ordine divină în Israel și pentru asta Îi suntem mulțumitori. Putem gândi așa cum vrem, dar Cuvântul lui Dumnezeu are ceva de spus. Unii pot spune că Sharon este brutal, dar nu trebuie ca iudeii să aibă parte de această distrugere care vine peste Gaza, de aceea ei vor fi scoși afară.

Este cu Biserica altfel? Citim despre distrugerea Babilonului și prin asta cunoaștem că Dumnezeu ne cheamă afară. De ce o face? Pentru ca noi să nu fim părtași nelegiuirilor lor și pentru ca osânda să nu vină și peste noi. Pentru asta trebuie să fim scoși afară. Noi nu aparținem de Conciliul mondial al bisericilor, nici de ecumenism, nici de Roma, căci suntem răscumpărați de Dumnezeu pentru timp și veșnicie. Cine aparține de Biserică nu poate face nici un compromis, spunând de pildă că așa a fost botezat și botezul este botez... Sfânta Scriptură vorbește despre un Domn, o credință, un botez. Dacă avem personal mărturia lui Dumnezeu, atunci ascultăm porunca Lui: „*Eu Sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. Să nu ai alți dumnezei în afară de Mine*”.

Dumnezeu este unul singur, descoperit în Fiul său, singurul născut, pentru ca să ne fie dată înfierea și să fim aduși în starea originală, de fii și fiice ale lui Dumnezeu. Dumnezeu nu S-a ‚împărțit’ în mai multe persoane, ci s-a descoperit personal în Isus Hristos, după cum este scris „*Cine Mă vede pe Mine, vede pe Tatăl*”. Noi trebuie să cercetăm aceste lucruri, și în ceea ce privește denumirea de „Fiu”, trebuie să fim foarte atenți. În Evrei 10, de la vers.11 este scris că răscumpărătorul nostru va sta la dreapta lui Dumnezeu ca mare preot. Acesta este un lucru foarte important: „*Și, pe când orice preot face slujba în fiecare zi, și aduce de multe ori aceleași jertfe, care niciodată nu pot șterge păcatele, El, dimpotrivă, după ce a adus o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu și așteaptă de acum ca vrăjmașii Lui să-I fie făcuți așternut al picioarelor Lui. Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce Sunt sfințiți. Lucrul acesta ni-l adevărește și Duhul Sfânt. Căci, după ce a zis: ‚Iată legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul’*”. Avem aici însemnătatea

morții lui Isus Hristos la Golgota, ca Miel și ca Fiu al lui Dumnezeu, prin sângele pe care și l-a dat pentru fiii și fiicele lui Dumnezeu. Astfel a putut El spune în Ioan 20:17 „*Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru*”.

Așa cum marele preot intra, o dată pe an, cu sângele împăcării în Locul Preasfânt și-l aducea acolo ca jertfă, iar Dumnezeu se uita prin har la popor, la fel a intrat Domnul și Răscumpărătorul nostru ca mare preot, cu sângele Său sfânt, în Locul preasfânt ceresc și a săvârșit răscumpărarea, odată pentru totdeauna. Totul este la locul potrivit. Aici nu este scris că un fiu al lui Dumnezeu va sta la dreapta lui Dumnezeu ca o a doua persoană, ci așa cum este scris în Psalmul 110, pe care am putea să-l citim în întregime: „*Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale’ (...) Domnul a jurat, și nu-I va părea rău: „Tu ești preot în veac, în felul lui Melhisedec”*”. Îl vedem aici pe Domnul nostru ca mare preot care, după ce a intrat în Locul preasfânt ceresc, așteaptă. Dar El mai trebuie să stăpânească, ca împărat, până când toți dușmanii vor fi puși sub așternutul picioarelor Lui.

În paralel cu Vechiul Testament, să mergem la epistola lui Pavel către Tit: „*Pavel, rob al lui Dumnezeu, și apostol al lui Isus Hristos, potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului, care este potrivit cu evlavia, în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă, ci Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, mântuitorul nostru*”.

Aici nu este vorba de o evanghelizare, ci de desăvârșirea Bisericii lui Isus Hristos. Am spus-o de multe ori, este vorba de chemarea afară din ceea ce nu este în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Ar mai putea apărea o întrebare – poate că este cineva aici care se gândește la aceasta – în legătură de Matei 28:19 „*...faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh*”. Mai întâi trebuie să ne întrebăm care este acest Nume, în care Dumnezeu s-a descoperit ca Tată, în Fiul, prin Duhul Sfânt. Repetarea acestui verset ajută la fel de puțin ca și repetarea cuvântului din Geneza 1:26-28 „*Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră*”. Cine are dreptul să răstălmăcească aceste versete, arătând mai multe persoane?

Arătați-mi unde se poate găsi o faptă – sau orice ar fi – de la Geneza 1 până la Apocalipsa 22, care să fi fost făcută în formularea „Tată, Fiu și Duh Sfânt”? Nici o singură dată! Nu în această carte – poate în cartea *Nicodim*, pe care eu n-am citit-o și n-o cunosc, sau în alte cărți, dar aici nu există nici măcar o singură faptă, nici o rugăciune pentru bolnavi, nici un botez, nimic care să fi fost făcut în această formulare. Vaticanul spune că aceasta este mărturia de botez romană. Ce am eu de a face cu o mărturie de botez romană? Eu, ca propovăduitor al adevărului biblic, sau voi, ca Biserică a Dumnezeului celui Viu, ce avem noi a face cu această mărturie romană? Noi avem mărturia de botez din timpul apostolilor. Din Fapte 2 până la epistolele lui Pavel am căpătat învățătura cu privire la botez, dumnezeire și toate celelalte lucruri. Totul trebuie spus clar și fără patimă. Cine este născut din nou cu

adevărat, prin Duhul adevărului, va ieși din tot ce este nebiblic, tradițional sau răstălmăcit.

Eu am o rugămintă astăzi, la sfârșitul timpului de har: să cucerim întreaga țară, fiecare petec de pământ, pentru ca să nu rămână nici un loc în care dușmanul s-ar mai putea ridica o dată să spună: „Eu mai sunt aici!”. El este biruit și este scris că Isus Hristos a biruit la Golgota și a triumfat peste puterea dușmanului. Vedem aceasta acum, când ne sprijinim piciorul pe fiecare făgăduință. Vremea compromisurilor a trecut. Dacă mai stă cineva în cumpănă, dușmanul are tot dreptul să-și ceară partea. Dar atunci când stăm, prin credință, cu picioarele pe ceea ce ne-a fost făgăduit, dușmanul nu poate face absolut nimic – el trebuie să se recunoască biruit.

Câți dintre voi cred cuvântul din Filipeni, care spune că Dumnezeu a fost în Hristos și prin El potrivit a fost dezbrăcat de putere și pus la picioarele DOMNULUI nostru? Dumnezeu a triumfat prin Hristos peste toată puterea dușmanului. Amin!

Ceea ce noi nu cucerim prin credință, va deveni cândva o cursă pentru noi. Mai târziu vom avea o luptă de dus împotriva unui asemenea lucru. De aceea, chemarea afară și despărțirea de lucrurile care nu aparțin de Împărăția lui Dumnezeu trebuie să fie completă. Noi nu vrem să avem Biblia în mână și totuși să fim găsiți în niște învățături străine. Trebuie să stăm în picioare pe cuvântul biblic și să observăm cum Dumnezeu își ridică dreapta Lui și aduce biruința. Acesta este acum un lucru foarte important, frați și surori, și pentru mine a fost o mare lecție. Făgăduința este un lucru, iar cucerirea celor făgăduite este cu totul altceva.

Noi suntem în această clipă atât de avansați în timpul de har încât putem fi siguri de cucerirea țării pe care Dumnezeu ne-a dat-o prin făgăduință. Dumnezeu a dat făgăduințe și eu asta trebuie s-o repet în fiecare predică pentru că este un lucru pe lângă care nu se poate trece.

Dumnezeu a avut în toate timpurile prooroci prin care ne-a vorbit. Un prooroc nu rămâne niciodată sub influența unei denominațiuni și nu este însărcinat să fie vocea vreunei biserici, pentru că el are doar pe „așa vorbește DOMNUL”, și acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. EL ne-a trimis un prooroc la sfârșitul timpului de har, un prooroc făgăduit în Maleahi 4 și confirmat în Matei 17 și Marcu 9. Mai există încă oameni care vin și spun „Frate Frank, numele acestui prooroc trebuia să fie scris în Biblie”. Mie îmi este de ajuns făgăduința prin care Dumnezeu avea să ne trimită un prooroc; numele lui mie îmi este indiferent. Important era ca el să vină, pentru că Dumnezeu l-a făgăduit; și mai important este ce are Dumnezeu să ne spună prin el.

Acum ajungem din nou la situația în care cel care nu crede că Dumnezeu a făgăduit un prooroc, începe să argumenteze și dușmanul este din nou în lucrare, ca în grădina Eden cu Eva: „*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat?*”. Dumnezeu a spus-o și s-a și întâmplat. Dacă noi primim făgăduința și o credem ca venind din partea lui Dumnezeu, atunci putem asculta liniștiți orice batjocură: „cine râde la urmă, râde mai bine”, spune un proverb. Plânsul nostru se va transforma în bucurie, iar râsul

celorlalți va fi plânsul și scrâșnirea dinților. Adevărații binecuvântați ai DOMNULUI sunt aceia care iau batjocura asupra lor și apucă pe Calea cea îngustă prin ascultarea de credință, călcând din făgăduință în făgăduință.

Gândiți-vă numai la toate bisericile care au apărut. Ei au găsit de fiecare dată argumente, pentru că nu au luat în serios făgăduința pentru acest timp și nu pot sau nu vor să o creadă. Oricum ar fi, credeți că pentru mine este o bucurie să spun că marii evangheliști de azi nu au recunoscut ceasul vizitei prin har a lui Dumnezeu? Eu nu mă bucur și v-aș putea spune mai multe despre asta, pentru că eu îi cunosc pe mulți dintre ei de prin anii '50 sau '60. Am tradus chiar pentru unii, iar cu David du Plessis am fost împreună – dar ei s-au uitat în urmă la programele lor, și-au căutat un renume iar pe acel bărbat pe care l-a trimis Dumnezeu l-au folosit pentru a se urca pe podium și a-și începe o slujbă proprie. Dar nu pentru aceasta l-a trimis Dumnezeu pe fratele Branham! La fel cum Ioan botezătorul a fost trimis să pregătească venirea DOMNULUI, să anunțe o restituire, noi suntem însărcinați să punem piciorul pe fiecare făgăduință dată și Dumnezeu are responsabilitatea împlinirii ei, pentru ca totul să fie adus din nou în starea de la început.

Să cuprindem aceste lucruri încă o dată. În prezent au loc multe evenimente: Elveția, Austria, Bavaria sunt inundate și asta nu se întâmplă în fiecare zi. Fâșia Gaza a fost evacuată, și pentru asta îi aducem mulțumire lui Dumnezeu. În legătură cu extremul Orient, conform Ezechiel 38, v-aș ruga să observați pe hartă unde se află Sankt Petersburg și unde este Vladivostok. Avem frați care au servit în armata rusă, în Vladivostok. Așa cum este scris în această carte, așa se întâmplă cu privire la nordul îndepărtat și la Orient. Au loc exerciții militare, se fac pregătiri, iar ursul rus și dragonul chinezesc se întâlnesc... ce aș putea să vă mai spun?! Doar un singur lucru: timpul de sfârșit este acum iar venirea Lui este aproape.

De fapt, acum opt săptămâni eu am avut o discuție cu Lech Walensa¹ aici, la Zürich, și el a spus: „Noi i-am scos ursului rus dinții afară”. Am avut această întrevvedere cu el în aeroportul din Zürich, iar fiii lui erau uimiți că eu vorbesc limba poloneză fără accent.

O mai spun încă o dată, cu durere dar și cu mulțumire în inima mea: luați în serios avertizarea pe care a dat-o DOMNUL și în timpul lui Iosua! Dumnezeu a făgăduit totul, dar numai ce a fost cucerit conform făgăduinței a putut trece în proprietatea lui Israel. Acolo unde au pus ei piciorul, a fost și Dumnezeu cu ei. EL a dat deoparte pe dușman pentru ca ei să poată intra biruitori. Zidurile Ierihonului n-au căzut pentru că niște ostași au strigat, ci pentru că cetatea a fost înconjurată de câte șapte ori, după porunca lui Dumnezeu. Fără o forțare din partea noastră, Dumnezeu își va confirma Cuvântul Lui dacă noi vom umbla în ascultare de credință și vom face ceea ce El ne-a poruncit să facem. Responsabilitatea e a Lui! Gândiți-vă la aceasta.

Ceea ce nu cucerim prin credință, într-o bună zi va deveni o cursă pentru noi. De aceea, după cuvântul din epistola lui Iuda, vers.3: „*vă îndemn să luptați pentru*

¹ Președinte al Poloniei între 1990-1995, laureat al premiului Nobel în oct. 1983

credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna”, credința în Isus Hristos în care toate făgăduințele sunt „da și amin!”. Aș vrea s-o mai spun o dată: copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduinței și primesc Duhul făgăduinței, care călăuzește în tot adevărul. Cine crede făgăduințele, va fi întărit prin credință, și curajul lui nu va mai avea nici un cuvânt de spus, ci doar credința care vine prin predică, din Cuvânt, și care ne vorbește: „*Iată că Eu Sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului*”, pentru ca, chemarea afară, pregătirea și desăvârșirea să fie împlinite cu voi. Primiți totul prin credință! Talpa piciorului vostru să calce fără șovăire, în credință!

Aceste lucruri privesc vindecarea, eliberarea, răscumpărarea – totul – inclusiv restituirea totală, a tuturor lucrurilor.

Mă gândesc la timpul care a fost cu 40 de ani în urmă, în 1965, când fratele Branham a fost chemat acasă. Noi nu știm cum împarte Dumnezeu timpul de sfârșit, dar vedem, pe baza lucrurilor care au loc, că profetia biblică se împlinește. Atunci putem să ne ridicăm capetele și să spunem: „vino în curând, Doamne Isuse!”. Noi credem din inimă lucrul acesta, nu o spunem doar cu gura. Noi credem că DOMNUL va veni în timpul nostru, iar noi vom avea privilegiul de a fi transformați. Fratele Branham, în smerenia lui, a spus: „dacă eu nu voi mai trăi, sunt totuși alții aici care o vor trăi”. Noi nu cunoaștem ziua și ceasul acela, dar DOMNUL nostru a spus că atunci „*când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie*” [Luca 21:28].

Pregătirea ține de chemarea afară și ascultarea, de această pregătire. Astfel, toată râvna noastră trebuie să fie prin citirea din Sfânta Scriptură, ca mai apoi să putem spune: „Iubitule Domn, tot ceea ce ne-ai dăruit nouă – fiecare făgăduință – eu o cred și o primesc prin credință”. Călcați cu talpa credinței voastre pe aceasta și împotrivorii vor trebui să fugă, biruiți prin Isus Hristos la Golgota, pentru că El singur a putut spune: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”.

Fie ca această cercetare a Cuvântului să ne meargă la inimă și să miște ceva acolo, în noi. Făgăduințele sunt bune, dar să vezi împlinirea lor este mai bine. Prin ascultarea de credință trebuie să le luăm în posesie, pentru ca la sfârșit să trăim și cucerirea ultimei fâșii, așa cum Gaza – potrivit Cuvântului lui Dumnezeu – va fi desființată înaintea proclamării Împărăției de o mie de ani. Vor mai rămâne doar niște ruine, între care Israel își va paște turmele.

La fel, ultima fâșie rămasă până la timpul de sfârșit, ultimele lucruri pe care încă nu am pus stăpânire, trebuie să cadă sub talpa piciorului nostru pentru ca prin credință să primim totul, iar chemarea afară, pregătirea și desăvârșirea noastră să le putem trăi.

Dacă mai sunt nou-veniți în mijlocul nostru, eu pot doar să vă îndemn să citiți predicile fratelui Branham. Citiți și încetați să vă mai sfătuiți cu carnea și sângele, ci primiți Cuvântul lui Dumnezeu, luați-L în serios și El va veghea asupra împlinirii lui. Toate cele ce țin de Israel și de Biserică, El le va împlini până la capăt. El își va împlini cu putere voia în Biserică și toate se vor întâmpla conform Cuvântului Său.

Noi vom trăi biruința lui Dumnezeu și vom cânta „Dreapta DOMNULUI este ridicată / Dreapta Lui menține biruința”. Putem spune acest lucru chiar astăzi. Lăudat și cinstit să fie DOMNUL și Dumnezeul nostru în veci! Amin.

Să ne ridicăm și să-I mulțumim împreună. Mai cântăm două cântări înainte să ne rugăm.

Eu aș vrea să întreb dacă suntem cu toții conștienți că aici nu este vorba doar de o evanghelizare, de o slujbă evlavioasă sau de un serviciu religios, ci așa cum i-a scris Pavel lui Tit, „...potrivit cu credința aleșilor lui Dumnezeu și cunoștința adevărului, care este potrivit cu evlavia, în nădejdea vieții veșnice, făgăduite mai înainte de veșniciei de Dumnezeu, care nu poate să mintă, ci Și-a descoperit Cuvântul la vremea Lui, prin propovăduirea care mi-a fost încredințată, după porunca lui Dumnezeu, mântuitorul nostru”.

Fratelui Branham i-a fost încredințat un mesaj pe care noi îl purtăm mai departe; el a fost bărbatul făgăduit și chemat de Dumnezeu, un prooroc trimis cu un mesaj pentru poporul lui Dumnezeu, în acest timp. Ceea ce Dumnezeu le-a dăruit proorocilor, lui Pavel și fratelui Branham, dăm și noi mai departe, prin har. Suntem chemați să propovăduim același Cuvânt și mesajul timpului de sfârșit, până la capătul pământului.

Scumpi frați și surori, aici nu este vorba de o religie, de o muzică sau altceva asemănător, ci de Cuvântul pe care Dumnezeu ni l-a încredințat și care rămâne în veci. Așa cum am spus-o deseori, aici este vorba despre făgăduințele lui Dumnezeu.

Fie ca noi toți și întregul popor al lui Dumnezeu, de pe întreg pământul, să devenim conștienți de planul de mântuire pe care Dumnezeu îl aduce la îndeplinire acum, și de desăvârșirea noastră pe care o vom trăi prin har. Eu vă rog doar atât: lăsați-vă împăcați cu Dumnezeu pentru ca voia Lui să se reflecte în viața voastră, și veți vedea cum dreapta DOMNULUI va dăruia și va menține biruința, spre cinstea lui Dumnezeu și ca o confirmare a Cuvântului Său. Aleluia!

Ne mai aplecăm o dată capetele și înainte să ne rugăm, lăsați-mă să vă mai întreb ceva. Este un număr mare de tineri în mijlocul nostru, așa că, iubiților, vrem să vă adresăm acest cuvânt vouă, în mod deosebit, și tuturor celor care au crescut în familii credincioase. Există o exprimare a fratelui Branham pe care a preluat-o de la David du Plessis: „Dumnezeu nu are nepoți, ci numai fii și fiice”. Toți aceia care s-au născut și au crescut în familii credincioase trebuie să aibă trăirea lor personală cu Dumnezeu, să fie născuți din nou într-o nădejde vie și să primească Cuvântul și Duhul, care vine peste Cuvânt.

Astăzi dorim în mod deosebit ca tinerii să-i fie dedicați lui Dumnezeu; nu este nimic mai frumos decât să-I dedici DOMNULUI viața ta, înainte s-o fi trăit. O viață care nu a fost trăită în DOMNUL este o viață care nu are o valoare. Dumnezeu să ne ajute!

Acum îmi vine în inimă ultima zi de miercuri, în timpul amiezii, când la Krefeld a venit un domn care a intrat la mine în birou când nimeni nu era acolo. Eu m-am gândit la mine și l-am întrebat dacă nu ar fi fost mai bine dacă s-ar fi anunțat înainte

să vină, pentru că avem acolo și un telefon. El și-a cerut scuze și a vrut să plece, dar i-am spus să rămână. Pe urmă, m-am uitat la el și l-am întrebat ce legătură are el cu Dumnezeu. El s-a uitat la mine și mi-a spus că nu are nici o legătură cu biserica, iar eu i-am răspuns că acesta este un lucru foarte bun. Apoi l-am întrebat dacă nu vrea să ne rugăm împreună, iar acest bărbat pe care cu doar 5 minute înainte vroiam să-l scot afară pentru că nu s-a nimerit acolo la timpul potrivit, era în fața mea și eu mi-am cerut iertare, mi-am pus mâinile asupra lui și m-am rugat pentru el. Dumnezeu l-a binecuvântat, iar acel domn mi-a spus: „Domnule Frank, eu voi mai reveni. Așa ceva nu am mai trăit niciodată”.

Ce am vrut să spun e că Dumnezeu rămâne cu noi și în situații în care, pe moment, putem uita de noi înșine. Dar dacă ne reîntoarcem spre Dumnezeu și ne rugăm, totul va fi bine. Câți dintre voi își doresc o viață cu DOMNUL? Cu siguranță, toți. Amin.

Hai deți să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc, Dumnezeule care dai har și mângâiere, noi îți mulțumim din toată inima pentru Vechiul și Noul Testament. Îți mulțumim pentru Calea Ta cu poporul Tău, că ne-ai arătat astăzi că făgăduințele numai atunci au valoare când sunt crezute și prin ascultare sunt primite. Numai așa biruiești Tu toți dușmanii dinaintea noastră, numai așa dreapta Ta va rămâne ridicată și biruința Ta ne va fi dăruită.

Iubitule DOMN, eu îți mulțumesc pentru călăuzirea pe care am primit-o din Cuvântul Tău, pentru Biserica noutestamentară și pentru desăvârșirea ei. Credinciosule Dumnezeu, ne rugăm Ție în mod deosebit pentru toți tinerii, dăruiește-le har, atrage-i de partea Ta, pentru că nimeni nu poate veni la Tine dacă Tatăl nu îl cheamă mai întâi. Vorbește astăzi, lucrează astăzi și fie ca să nu se întoarcă înapoi gol Cuvântul Tău. Tineri și bătrâni, să primească și să creadă ei făgăduințele Tale.

Iubitule DOMN, tu te uiți și în familiile noastre, în casele noastre și la locurile noastre de lucru: Tu ne vezi peste tot. Dumnezeule, eu te rog pentru Biserica Ta, pentru poporul Tău, dăruiește har și înțelepciune. Ține departe de noi orice fanaticism. Fie ca orice mărturie să fie făcută în dragoste, pentru ca oamenii să știe că noi nu ne punem mai presus de alții, ba chiar să judecăm toate lucrurile nebiblice, dar nu pe oameni.

O, iubitule DOMN, tu să ai Calea Ta cu noi, cu toții! Binecuvântează în mod deosebit pe iubiții noștri frați care sunt în slujba Ta. Binecuvântează-l și pe Alexis Barillier, care deja are o vârstă înaintată și totuși mai ține slujba în care Tu l-ai chemat. Binecuvântează-l și pe fratele Genton și pe toți frații. Îți mulțumim pentru fratele Graf, pentru fratele Schmidt și fratele Russ, pentru toți frații din toate limbile și națiunile. Te rugăm, binecuvântează în toate popoarele și cheamă Biserica Ta afară.

Iubite DOMN și Răscumpărător, Tu ți-ai vărsat sângele Tău până la ultimul strop și ne-ai răscumpărat. Toți dușmanii i-ai pus sub așternutul picioarelor Tale, dar acest lucru trebuie să fie și va fi descoperit. Noi îți mulțumim pentru aceasta. Dăruiește-ne credință și bucurie și uită-te la noi toți prin har. Binecuvântează proprietatea Ta

în mod vizibil. Dă-le tuturor claritate totală, prin Cuvântul și Duhul Tău, pentru orice temă biblică, prin har, pentru ca în poporul Tău să fie unitate până când vom trăi împreună desăvârșirea.

Ție, Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov, Dumnezeu lui Israel, care ai devenit Tatăl nostru, prin Isus Hristos, DOMNUL nostru. Ție, singurului Dumnezeu, îți aducem cinste și laudă, mărire și închinare pentru toate lucrurile și în mod deosebit pentru faptul că acum, la sfârșitul timpului de sfârșit, putem trăi Cuvântul profetic pe care îl avem ca o călăuzire prin care recunoaștem în ce timp ne aflăm. Binecuvântează pe poporul Tău, Israel, cu pace! Binecuvântează conducerea din Ierusalim! Binecuvântează-ne pe noi toți, pentru ca nimeni să nu lipsească în ziua când Tu îi vei chema pe ai Tăi.

Închinare și cinste îți aducem Ție, Atotputernicule Dumnezeu, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Vă rog să ne pomeniți în rugăciunile voastre. Eu voi merge din nou în Africa și cred că și frații au planurile lor. DOMNUL-Dumnezeu să vă binecuvânteze! Pomeniți-mă în rugăciunile voastre și pe toți frații care sunt în slujba DOMNULUI. Ne ridicăm în picioare pentru rugăciunea de sfârșit.

Tatăl nostru ceresc, din toată inima îți mulțumim pentru Cuvântul Tău scump și sfânt. Cu adevărat, toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și dată pentru învățatură, pentru ca omul lui Dumnezeu să devină desăvârșit, în stare să facă o lucrare bună. Iubitule DOMN, dăruiește har ca să învățăm această lecție valabilă pentru întreaga Biserică – făgăduințele trebuie să fie cucerite și trăite; nu scrise doar în carte, ci și în viața noastră.

Iubite DOMN, eu îți mulțumesc pentru Cuvântul Tău, pentru profeția biblică și pentru pregătirea din acest timp de sfârșit. Îți mulțumesc în mod deosebit pentru poporul Tău, Israel, pe care Tu îl aduni în granițele biblice. Te rugăm, nu așa-zisa *foaie de parcurs*, ci ordinea divină să fie reșezată în Israel. Și ea va fi restituită înainte ca Tu să preiei stăpânirea. Aleluia! Preia-o acum Doamne, noi dorim aceasta. Tu să ai Calea Ta, cu noi cu toții!

Îți mulțumim pentru slujba profetică și pentru toată învățătura. Cuvântul Tău cuprinde totul – Tu n-ai uitat nimic. Totul este scris.

Atenția noastră Tu o conduci prin Duhul tău în împlinirea profeției biblice în timpul nostru. Lăudat și cinstit să fii, o, Doamne, Dumnezeu nostru!

Același duh care s-a odihnit peste prooroci și apostoli, se odihnește astăzi peste noi și ne călăuzește în tot adevărul. Lăudat și binecuvântat fii Tu, împreună cu poporul Noului Legământ! Dăruiește har și credință pentru cucerirea tuturor lucrurilor pe care ni le-ai făgăduit.

Spunem DOMNULUI și Dumnezeului nostru aleluia și amin!

Aleluia! Aleluia! DOMNUL a vorbit prin Cuvântul Lui. Este bine pentru aceia care L-au primit în viața lor. Aleluia! Amin.

În mod deosebit să fie binecuvântați tinerii. Cu binecuvântarea Atotputernicului Dumnezeu, întreaga familie Viechter și toți copilașii care sunt aici să fie binecuvântați în Numele sfânt al DOMNULUI Isus.

Aleluia! Amin.